

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

1824

1949

ДЕРЖАВНИЙ
ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
МАЛИЙ ТЕАТР

МАЛИЙ ТЕАТР—СЛАВА І ГОРДІСТЬ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ!

У К Р А Ї Н С Ь К Е
Т Е А Т Р А Л Ь Н Е
Т О В А Р И С Т В О

ХАРКІВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ

№ 24 (61)
21—31 ЖОВТНЯ
1949 року

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21 — 31 жовтня 1949 р.)

Число	Д е н ь	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр ім. А. С. Пушкина	Театр Музкомедії
21	П'ятниця	РАЙМОНДА	О В О Д	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (утром) СОБАКА НА СЕНЕ (днем) РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО (веч.)	КРАЩИЙ ДЕНЬ ІІ ЖИТТЯ
22	Субота	МАЗЕПА	О В О Д		РОЗА ВІТРІВ
23	Неділя	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА (ранок) ТРАВІАТА (ввечері)	ШЕЛЬМЕНКО- ДЕНЩИК (ранок) О В О Д (ввечері)		КРАЩИЙ ДЕНЬ ІІ ЖИТТЯ (ранок) РОЗ-МАРІ (ввечері)
24	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	АННА КАРЕНИНА ОСОБНЯК	ВИСТАВИ НЕМА
25	Вівторок	РАЙМОНДА	СОНЯШНИЙ ДІМ	В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗА ВІТРІВ ВІЛЬНИЙ ВІІЕР
26	Середа	Ф А У С Т	СОНЯШНИЙ ДІМ	СПЕКТАКЛЯ НЕТ ОСОБНЯК	
27	Четвер	М А З Е П А	ВИСТАВИ НЕМА	В ПЕРЕУЛКЕ ОСОБНЯК	БОКАЧЧІО БОКАЧЧІО
28	П'ятниця	РАЙМОНДА	СОНЯШНИЙ ДІМ	В ПЕРЕУЛКЕ	БОКАЧЧІО
29	Субота	МАЗЕПА	Т А Л А Н	ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	БОКАЧЧІО
30	Неділя	ДУБРОВСЬКИЙ (ранок) ЕСМЕРАЛЬДА (ввечері)	СОНЯШНИЙ ДІМ (ранок) МАКАР ДІБРОВА (ввечері)	СОБАКА НА СЕНЕ (утро) АННА КАРЕНИНА (днем) ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ (вечер) ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ	РОЗА ВІТРІВ (ранок) БОКАЧЧІО (ввечері)
31	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	О В О Д		ВИСТАВИ НЕМА

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 24 (61)

21 — 31 жовтня 1949 р.

ГОРДІСТЬ І СЛАВА РУСЬКОГО ТЕАТРУ

125 років тому — 27 жовтня 1824 року — відбулась перша вистава на сцені Московського Малого театру. Відтоді на протязі всього свого існування Малий театр був рупором найпрогресівніших ідей свого часу. Він очолював боротьбу за руське реалістичне театральне мистецтво.

Батьком реалізма на руській сцені був геніальний актор Малого театру М. С. Щепкін. Він дивився на театр, як на трибуну, з якої актор повинен нести в народ високі, благородні ідеї. Його першим соратником був П. С. Мочалов. Образи, створені Мочаловим, звучали як протест проти соціальної неправди, відзеркалювали революційне бунтарство різночинців. Першим послідовником Щепкіна був Пров Садовський, який зумів перенести на сцену різноманітність, яскравість і виразність руської народної мови.

Малий театр першим поставив безсмертного «Ревізора» Гоголя, великий період його творчого життя зв'язаний з драматургією Островського. Белінський, Герцен, Добролюбов, Чернишевський гаряче любили Малий театр, не раз підкреслювали громадське значення його творчості в сміливому викритті «темного царства».

Традиції, встановлені Щепкіним, Мочаловим і Садовським, через їх учнів і послідовників, через ідеї Станіславського, через творчість видатних акторів сучасного Малого театру дійшли до нашого часу. Коли в 1920 році Радянський уряд привлас-

нив почесне звання народної артистки республіки геніальній актрисі Малого театру М. М. Єрмоловій, вона з гордістю сказала: «Всю свою душу Малий театр віддавав народу і завжди прагнули до цього і я і він. І до кінця життя ми всією душею належимо народу».

З перших же днів існування Радянської влади Малий театр починає давати спектаклі по робочих клубах, на фабриках і заводах. Театр глибоко сприйняв вказівку В. І. Леніна: «Мистецтво належить народу». Малий театр був неприступною скелею, об яку розбивались хвилі антинародних, формалістичних течій у мистецтві. Малий театр свято зберігав заповіді класиків, наполегливо опановував найпередовіше, найреволюційніше в світі мистецтво — мистецтво соціалістичного реалізму. З року в рік зростала творча боекздатність Малого театру, оточеного постійним піклуванням більшовицької партії і Радянського уряду. Найстаріший руський театр відгукувався на найважливіші питання життя. В боротьбі за високоідейне, справді народне мистецтво, за оволодіння методом соціалістичного реалізму театр завоював любов Радянського народу.

Нині, створюючи спектаклі, пронизані бойовим духом більшовицької партійності, Малий театр віддає всі свої сили на справу виховання радянських людей в дусі комунізму. Малий театр впевнено йде шляхом оволодіння висотами соціалістичної культури.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

21, 25, 28 жовтня

21/X абонемент сер. «Д» талон 9

25/X абонемент сер. «А» талон 9

28/X абонемент сер. «О» талон 10

ПРЕМ'ЄРА

О. Глазунов.

РАЙМОНДА

Балет на 3 дії, 5 картин.

Лібрето Ю. Слонімського і В. Вайнонена.

Диригент — засл. арт. УРСР І. Штейман.

Постава головного балетмейстера засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — Д. Овчаренко.

Асистент балетмейстера — О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

В палаці Де-Доріс урочисте свято: сьогодні день народження Раймонди. Серед гостей наречений Раймонди — молодий лицар Жан де-Брієн. Приходить і сарацинський лицар Абдерахман з багатими подарунками. Його захоплює краса Раймонди, але дівчина холодно зустрічає його залицяння. Роздратований цим, Абдерахман наказує своїм слугам викрасти Раймонду й убити де-Брієна. Гіта, Абдерахманова наложниця, попереджає про це де-Брієна, та молодий лицар не звертає на неї уваги. Діждавшись слушного моменту, Абдерахман викрадає Раймонду й бере в полон де-Брієна. Слуги сарацинського лицаря захоплюють подруг Раймонди.

З багатою здобиччю повертається до себе Абдерахман. Гіта просить Мосрура, одного з наближених Абдерахмана, подарувати їй Жана де-Брієна, але той дарує їй якогось полоненого воїна. Гіта звільняє цього воїна, наказує йому повернутися до батьків Жана, розповісти їм про полон їх сина й його нареченої.

Абдерахман кидає полоненого лицаря до в'язниці. Та це не допомагає. Хоч як намагається Абдерахман припасти до серця Раймонди, дівчина лишається вірною своєму нареченому.

Гіта вирішує допомогти Раймонді й Жану. Вона пробирається до в'язниці, випускає з неї де-Брієна. В цей час наближається військо, надіслане сюди батьком Жана. Молодий лицар викликає на бій Абдерахмана й перемагає його. Тимчасом Раймонда хоче вкоротити собі віку. Але де-Брієн встигає спинити її. Щиро дякують Гіті обидва наречені.

В тому ж палаці де-Доріс відбувається весілля Раймонди й де-Брієна. Всі вітають молодих. Серед гостей — Гіта й друг Жана... Закінчується свято, і молоді разом з старим де-Брієном, Гітою й другом Жана від'їжджають до палацу де-Брієнів. Тепло прощаються з ними господиня палацу де-Доріс і всі гості.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Раймонда — І. Герман, О. Ширай. Гіта — Н. Виноградова, Л. Любімова. Сібіла — Г. Маслова, В. Савченко. Жан де-Брієн — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Абдерахман — О. Горохов, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР. Масрур — О. Галкін, В. Хребтов.

Солісти балету: Е. Алексіна, Н. Алейніков, В. Бакланова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Г. Гузовська, І. Дергауз, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Н. Пурчель, Д. Рожинська, В. Семинаренко, І. Трахтенберг, В. Тітова, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Бруштейн, Ф. Хоміцер.

Арфа — А. Гельрот.

Англійський рожок — Д. Риков.

Рояль — Я. Калігорський.

Виставу веде — С. Петров.

22, 27, 29 жовтня

27/X абонемент сер. «Г» талон 9

29/X абонемент сер. «Е» талон 10

П. Чайковський

МАЗЕПА

Опера на 3 дії.

Лібрето (за Пушкіним) «Полтава» в переробці П. Чайковського.

Диригент — засл. арт. РРФСР, нар. арт. БАССР П. Славинський.

Постава—засл. арт. УРСР В. Будневича.

Режисер-асистент — Г. Давидов.

Художник — І. Назаров.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

Гол. концертмейстер — Н. Миронович.

Концертмейстери — В. Фіалковська, В. Гарницька.

Повз хутір Кочубея проходять дівчата. Вони кличуть дочку Кочубея Марію піти з ними на річку, плести вінки, ворожити про милого. Але Марія відмовляється, бо до її батька «пан гетьман пожалував». Зоставшись сама, Марія замислюється про своє кохання до Мазепи. Приходить Андрій, вихованець Кочубея. Він давно догадався про почуття Марії. Та Андрій сам кохає дівчину й не приховує цього від неї. Аж ось з будинку виходять Мазепа й батьки Марії. Мазепа дякує господарів за гостинність, а далі просить у Кочубея руки його дочки. Той рішуче відмовляє. Починається сварка. Мазепа пропонує Марії: «Зі мною підеш чи розлука навіки?» Дівчина кидається до нього. Погрожуючи Кочубею: «Жди моєї подяки!» — гетьман іде з хутора разом з Марією.

Любов, Маріїна мати, тужить за дочкою. Вона закликає Кочубея помститися Мазепі. Кочубей вирішив написати царю московському Петрові, що Мазепа обмірковує підступний план: він хоче відірвати Україну від Росії. Іскра й решта друзів Кочубея підтримують його. Андрій просить, щоб йому доручили відвезти листа Петрові.

Нар. артистка УРСР В. Гужова
в ролі Марії. («Мазепа»).

Фото А. Майденберга.

Цар Петро повірив не Кочубеєві, а зрадникові Мазепі й видав йому Кочубея та Іскру. Кочубей ув'язнений у підземеллі Білоцерківського палацу гетьмана. Туди приходить Мазепин джура—Орлик. Він вимагає, щоб Кочубей розповів, куди сховав він свої скарби. Але Кочубей відповідає, що два скарби — свою честь і честь любимої доньки—він загубив, зате зберіг третій скарб — святу помсту, яку він забере з собою в могилу. Роздратований Орлик наказує катувати в'язня.

Тієї ж ночі Мазепа наказує Орликові скарати Кочубея на смерть. Навіть думка про те, що станеться з Марією, коли дізнається вона про страту батька, не дуже непокоїть гетьмана-злочинця. Приходить Марія. Вона дорікає Мазепі, що він став холодний до неї. Щоб заспокоїти її, Мазепа розповідає

23 жовтня (ранок)

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто Б. Бельського.

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом,

Диригент — П. Славинський, засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера В. Будневича, засл. арт. УРСР.

Художник — Д. Овчаренко.

Танці в постанові О. Галкіна.

Хормейстер — Є. Мариківський.

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і — зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія I. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

їй про свій таємний задум зрадити Петра, а потім питає: ким би вона пожертвувала — ним чи батьком? Засліплена своїм коханням, Марія запевняє: «Усім я ладна пожертвувати заради тебе». Вдоволений Мазепа йде від неї. Раптом прибігає мати Марії. Вона благає дочку врятувати від страти батька. Марія спершу нічого не розуміє. І лише згодом разом з матір'ю біжить на майдан, де ось-ось відрубають голови Кочубеєві та Іскрі.

На майдані повно народу. П'яний козак радіє, що будуть панам голову рубати. Але народ уже знає про зрадницькі плани Мазепа й жене того козака геть, бо він — мазепинець. Непривітно зустрічає народ Мазепу й Орлика, які теж приїхали подивитися страту. Приводять Кочубея й Іскру. Попрощавшись один з одним і з народом, вони гордо йдуть на ешафот. В ту мить, коли опускається сокира ката, прибігають Любов і Марія. Любов падає непритомна. Марія божеволіє.

Перед останньою картиною виконується симфонічна картина «Полтавський бій».

На руїнах хутора Кочубея Андрій згадує, як під час полтавського бою він шукав зрадника-гетьмана. Аж ось з'являється і сам Мазепа з Орликом. Вони тікають від кари за свою зраду. Андрій хоче вбити зрадника, але Мазепа зустрічає юнака пострілом. Несподівано приходить Марія. Вона божевільна. Мазепа начебто намагається зрозуміти її, та коли Орлик каже, що коні вже відпочили, він зараз же їде далі. Марія підходить до конаючого Андрія й співає над ним колискову.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Мазепа — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Марія — Т. Бурцева, В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова, К. Морозова. Любов — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Андрій — З. Канзбург, В. Совалов, Е. Рекало. Кочубей — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин, Б. Малков, П. Скоробагатко. Орлик — Д. Діссар, П. Скоробагатко, П. Фратков. Іскра — П. Калюжний, В. Хворост. П'яний козак — П. Калюжний, В. Нікітін.

Виставу веде — С. Петров.

Артист З. Канзбург в ролі Андрія («Мазепа»).

Фото А. Майденберга.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилиночку її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітриса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітриса і Гвідон лягають відпочивати. Та скоро вони прокидаються—кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилося прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів плывуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонсві хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському, та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли тільки жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошилися. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівця, в якій «вогню горит зезда, под косою блестит луна».

Виходить Мілітриса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий domeк з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна царівна-лебідь. Салтан просить її зробити чудо—«чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітриса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана:

«Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає:
«Знай родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкін, П. Скоробагатько. Цариця Мілітріса, молодша сестра—В. Гузова, нар. арт. УРСР; І. Ісламова, К. Морозова. Ткачиха, середня сестра — А. Левицька, народна артистка УРСР. Повариха, старша сестра — В. Венецька, Л. Колодуб, Л. Літінська. Бабариха — Е. Лейтес, О. Носенко. Царевич Гвідон—В. Бутков, В. Совалов, З. Канзбург. Царівна-лебідь — О. Виноградова, засл. арт. УРСР; С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. Павленко. Старий дід—П. Калюжний, О. Нікітін. Гонець—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Скоморох—Д. Дісар, Б. Малков. Корабельник 1-й — П. Калюжний, В. Хворост. Корабельник 2-й — М. Григор'єв, Г. Коваль. Корабельник 3-й — Б. Малков, П. Фрадков. Дяки — М. Григор'єв, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько, Н. Григор'єв.

Виставу веде С. Петров.

23 жовтня (ввечері)

Абонемент сер. «И» талон 9

Дж. Верді

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ»

Переклад М. Рильського

Диригент—П. Баленко.

Постава А. Геращенко.

Художник—Н. Соболев.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

Концертмейстер — В. Гарницька.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Альфред Жермон—В. Бутков, В. Совалов. Жорж Жермон—М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут, заслужений артист УРСР. Флора Бервуа — Є. Носенко, Є. Івіна. Аніна, покоївка — В. Павленко, Л. Колодуб, Н. Коротких. Гастон де-Летор'єр — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост. Барон Дюфоль—Г. Коваль, В. Малков, Н. Григор'єв. Маркіз д'Обіньї — Г. Коваль. Доктор Гренвіль — Б. Малков. Йосип, слуга—П. Строганов, В. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, Г. Водовозов, А. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Г. Маслова, В. Семинаренко, І. Трахтенберг.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Бруштейн, Ф. Хоміцер; гобой—І. Морштейн, Д. Риков, кларнет—Н. Архирей, Г. Риков.

Виставу веде О. Пономаренко.

26 ЖОВТНЯ

Абонемент сер. «Н» талон 9.

Ш. Гуно.

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад І. Кочерги.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава, засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник—І. Назаров.

Танці в постанові засл. артиста ГрузРСР В. Литвиненка.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Асистенти—Г. Давидов, Г. Коваль.

Концертмейстери—В. Гарницька, В. Фіалковська.

Дія відбувається в Німеччині в XVI столітті.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов. Фауст (молодий)—Б. Бутков, В. Совалов. Мефістофель—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; В. Будневич, засл. арт. УРСР; П. Скоробагатько. Маргарита—О. Виноградова, засл. арт. УРСР; К. Морозова, С. Мостова, лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради; В. Венецька. Валентин — М. Григор'єв. Д. Козинець, А. Магергут, засл. арт. УРСР. Зібель — А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес. Марта—Є. Івіна, Є. Носенко. Вагнер—Г. Коваль, Б. Малков.

Виставу веде С. Петров.

30 (ранок) жовтня

Е. Направник за О. С. Пушкіним.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славинський.

Постава засл. артиста УРСР В. Будневича.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер—Є. Мариківський

Танці в постанові О. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько. Володимир Добровський — Б. Бутков, В. Совалов. Маша—М. Морозова, А. Ісламова. Таня — Л. Колодуб, В. Павленко, Т. Летинська. Єгоровна—Е. Лейтес, Є. Носенко. Архип—Б. Малков. Троекуров—І. Бронзов, нар. арт. УРСР; Д. Козинець, А. Магергут. Дефорж—А. Нікітін, В. Хворост. Шабашкин — П. Калюжний, В. Хворост. Гришка—В. Хворост, П. Калюжний. Антон—Д. Скоробагатько, Н. Снігаренко. Ісправник—Г. Коваль, Д. Скоробагатько. Верейський — Н. Григор'єв, Г. Коваль, Ю. Малков. Засідателі—Г. Коваль, Д. Скоробагатько. Дами—Є. Носенко. Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.

Виставу веде С. Петров.

30 жовтня

Абонемент сер. «Л» талон 9.

Ц. Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — П. Баленко.

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художник — І. Назаров.

Асистент балетмейстера-постановника — О. Галкін.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Дія відбувається в Парижі в кінці XV століття.

Дія I. Картина 1. Паризький собор богоматері. Архидіакон собору Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар собору і відданий слуга архидіакона, стежить за порядком у храмі. Особливою групою стоять представники паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку, юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла до храму. Вона давно подобається розпусникові Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Налякана Есмеральда тікає.

Картина 2. На майдані близько собору зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпстворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь»—Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря надівають блазенську мантию і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але кишені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися

з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Та от з'являється його наречена Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичі виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду, і, вибравши слушний момент, горбань кидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заповідану їй образу, подає йому напиться і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Дія II. Бал в одній матері Флер де Ліс. На розвагу гостям сюди запросили потанцювати циганок, серед яких і Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд, ніби не знає її. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, Есмеральда показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють.

Дія III. Картина 1. Кімната Есмеральди. Дівчина сумує — її зрадив Феб, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Есмеральда, зрадивши, танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє

свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обніматися Есмеральдою. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її в замаху на офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати.

Картина 2. Клода мучать галюцинації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

Картина 3. На майдані перед собором іде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось уже йде судно процесії. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично.

Винадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це є сигналом для народу. Закидаючи камінням катів, він люто мстить за Есмеральду, що стоїть уже на палаючому вогнищі...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Есмеральда, молода циганка — Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай. Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців — Я. Додін, В. Литвиненко, засл. арт. ГрузРСР; П. Плавник. Клод Фролло, архідіакон собору паризької богоматері — А. Горохов, Квазімодо, дзвонар собора — О. Люлін. П'єр Гренгуар, студент, поет — О. Галкін, П. Плавник. Флер де Ліс, наречена Феба — І. Герман. Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова — В. Савченко. Клопен Труйльфу, «король» бродяг — О. Галкін, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти: В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, М. Ізотов, О. Кисенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семинаренко, Г. Хоменко та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці — І. Бруштейн, Ф. Хоміцер; на віолончелі — Б. Ескін; на арфі — А. Гельрот.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

21, 22, 23, 31, жовтня

С. Войніч

Інценізація А. Желябужського

ОВОД

П'єса на 4 дії, 12 картин.

Переклад Я. Галана.

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер-асистент — С. Ходкевич.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музичне оформлення М. Каневського.

Концертмейстер — М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Монтанеллі, ректор католицької духовної семінарії, згодом кардинал, Єпископ Брізігелли — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Артур Бертен, він же Ріварес, він же Овод — М. Крушельницький, лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Карді, священник, помічник Монтанеллі — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Джемма Уоррен — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Секретар Монтанеллі — М. Кірін, В. Бондаренко. Жандармський полковник — М. Волошин. Сержант — О. Подорожній. Джемс Бертен, зведений брат Артура, багатий судновласник — С. Верхацький. Юлія, його дружина — Н. Лихо. Члени Комітету партії «Молода Італія»: Грассіні, адвокат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; Мартіні — С. Кошачевський; Рікардо, лікар — В. Стеценко; Галлі, літератор — В. Мізіненко. Фабріцці — М. Савченко. Синьйора

Грассіні — Л. Тімофеєнко, Ю. Фоміна. Мікеле, селянин-горець — Г. Тітов, Г. Поклонський. Полковник Фернандо, губернатор — І. Костюченко. Жандармський капітан — О. Немзер. Марконе, горець — В. Лавров. 1-й солдат — Г. Сичук. 2-й солдат — В. Бондаренко, М. Микитенко. 3-й солдат — Г. Чорний. Тюремний священник — І. Гавришко.

Горці-повстанці, солдати, жебраки, прочане — артисти хору та допоміжного акторського складу театру.

Дія відбувається в Італії між 1833—1846 рр.

Виставу веде пом. режисера — Р. Хмара.

23 (ранок) жовтня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР М. Покотила.

Художнє оформлення лауреата Стадінської премії В. Греченка.

Концертмейстери — Є. Пліщенко, М. Константинівська.

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанівського.

Танці в постанові Е. Рабинович.

Диригент — М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; Г. Козаченко, заслужен. артист УРСР. Фенна Степанівна, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Присінька, їхня дочка — О. Валуєва, П. Куманченко, засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан — І. Костюченко, С. Кошачевський. Шельменко, його денщик — М. Покотило, засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик — С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук. Аграфена Семенівна, його дружина — Ю. Фоміна, Г. Бабіївна. Евжені, їх дочка — Н. Герасімова, А. Калішевська. Лопуцьковський, жених, поміщик — М. Волошин, М. Савченко. Мотря, покоївка Шпаків — Р. Кіріна, Ю. Фоміна. Поміщик — В. Лавров, М. Микитенко. Його дружина — О. Тимофієнко. Гусар — І. Гавришко. Його дама — М. Коржова.

Артист Г. Поклонський в ролі Фабріціо («Марандоліна»).

Фото Куперштейна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сергій Усков — С. Кошачевський, Г. Поклонський. Женья — Р. Колосова, М. Коржова. Люся — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Клавдій — В. Бережний, М. Микитенко. Захар Денисович — М. Покотило, засл. арт. УРСР; С. Верхацький. Фросина Михайлівна — Г. Бабіївна, Н. Лихо. Данил Данилич — М. Волошин, Г. Тітов.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

29 ЖОВТНЯ

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій.

Постава лауреата Сталінської премії народн. арт. УРСР Л. Дубовика і режисера В. Воронова.

Художник—лауреат Сталінської премії В. Греченко.

Композитор—засл. арт. УРСР Б. Крижанівський.

Концертмейстер М. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня—А. Смерека, засл. арт. УРСР. Антон Павлович Квітка—С. Кошачевський. Елена Миколаївна, мати Квітки—Л. Криницька, заслужен. артистка УРСР. Степан Іванович Безродний — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—В. Стеценко. Квятковська—Ю. Фоміна. Лемішка, суфльор—А. Макаренко, Г. Сичук. Маринка, дочка Лемішки—Н. Косаківна. Гирявий, помічник режисера—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—Н. Лихо.

25, 26, 28, 30 (ранок) жовтня

А. Сімуков.

ПРЕМ'ЄРА

СОНЯШНИЙ ДІМ

Комедія на 3 дії, 7 картин.

Переклад Ір. Стешенко.

Постава режисера Л. Кіншиної.

Художник — лауреат Сталінської премії В. Греченко.

Музичне оформлення М. Каневського.

Концертмейстер — Е. Пліщенко.

Художнє керівництво постановою—лауреата Сталінської премії, народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Антипов, редактор газети—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Юркович, репортер,—Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; С. Верхацький. Гаша, ключниця в маєтку Квітки—Г. Гончарова. Лакей в готелі—М. Микитенко. Перукар—С. Ходкевич, О. Подорожній. Лікар—М. Савченко. Пожежник—І. Костюченко, В. Бережний. Студент 1-й—О. Немзер, В. Лавров. Студент 2-й—В. Бережний.

Виставу веде Д. Бабенко.

30 (ввечері) жовтня

О. Корнійчук, лауреат Сталінської премії.

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. М. Крушельницького.

Режисер—засл. арт. УРСР Р. Черкашин.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музична композиція М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Макар Іванович Діброва — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Д. Миргород. Ольга, їх дочка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; О. Валуєва. Артем, їх син — В. Стешенко, Павло Кругляк, чоловік Ольги — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — Ю. Тітов. Ганя, його дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; А. Калішевська. Гаврило Братченко — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Трохим Голуб — В. Мізіненко, В. Бережний. Галя Іванчук — М. Коржова, Р. Кіріна. Марта Степова — Ю. Фоміна, З. Біляєва. Хмара — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; М. Кірін. Орлов — М. Волошин. М. Савченко. Зінченко — С. Верхацький, Г. Сичук. Марія Смерека — Н. Лихо. Пилип Семененко — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; О. Немзер. Стеша — Я. Косаківна, Т. Давидова.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

им. А. С. ПУШКИНА

21, 25, 27, 28, 29, 30, 31 октября
Братья Тур

ОСОБНЯК В ПЕРЕУЛКЕ

Пьеса в 3-х актах, 10 картинах.

Постановка режиссера В. Лизогуб.

Режиссер — Т. Белодворец.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка — А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Советник иностранного посольства в Москве—В. Матов, засл. арт. УССР. Ева, сотрудница того же посольства — Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Первый секретарь посольства—А. Волин, Э. Коломийский. Второй секретарь посольства — И. Здановский, А. Котляров. Корресподент радио-компани «Глобус» — Я. Азимов, Р. Брилинг. Каштанов, Павел Александрович, художник — В. Аристов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Майор Каштанов, его сын—Т. Прево, Г. Ратальский. Мерцальский, экскурсовод — Р. Брилинг, В. Шаповалов. Лейтенант Кузовков — С. Лерман. Доктор Эрн Курциус — З. Кудряшева, К. Суковская. Рихтер, бывший капитан германской армии—И. Любич, засл. арт. УССР; М. Таранов. Почтальон — А. Кочкарева. Метрдотель восточного ресторана—В. Криштоп. Врач—П. Пружанский. Чехословацкий журналист — Л. Молдаванов. Сотрудники посольства: В. Астахова, Н. Белецкая, И. Молошников, В. Негреба, Г. Столкин. Экскурсанты: К. Борискина, А. Москаленко,

Засл. артист УССР В. Матов в роли советника иностранного посольства и
засл. артистка УССР Н. Тамарова в роли Евы («Особняк в переулке»).

Фото А. Майденберга.

Н. Скоркина, И. Смирнова, Б. Тоценко,
И. Ширинкин, М. Шматченко. Иностран-
ные журналисты: О. Зубова, Ф. Криштоп,
В. Кропотов, И. Мальвин, Р. Мануковская,
И. Молошников, Е. Оноприенко, Р. Семаш-
ко, Г. Сергеев, Б. Табаровский, В. Цвет-
ков, Н. Шерemet.

Художник — Б. Чернышев.
Музыка А. Шаца.
Танцы в постановке Л. Гай.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ- НИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—Е. Оно-
приенко, Н. Тамарова, засл. арт. УССР. Те-
odoro, ее секретарь—В. Венцовский, Г. Ра-
тальский. Ее служанки: Марсела—Е. Оно-
приенко, Н. Скоркина; Доротея—К. Борис-
кина, М. Шматченко; Анарда — З. Кудря-
шева, Н. Шерemet. Отавьo, ее мажордом—
П. Пружанский. Фабьo, ее слуга—Б. То-
ценко. Граф Федерико—Г. Столкин, Б. Та-
баровский. Маркиз Рикардо—И. Мальвин,
Т. Прево. Граф Лудовико—И. Здановский;

23 (днем), 30 (утро) октября
Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод М. Лозинского.
Постановка режиссера А. Глаголина.
Режиссер-ассистент — Т. Белодворец.

А. Котляров. Тристан, слуга Теодоро—
А. Волин. Леонидо, слуга графа Федерико—
В. Криштоп. Сельо, слуга маркиза Рикар-
до — С. Лерман. Камило — Т. Белодворец.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
невич, А. Голембо.

22, 23 (утро и вечер) октября

Л. Шейнин

РОКОВОЕ НАСЛЕДСТВО

Комедия в 3-х действиях.

Постановка режиссера П. Резникова.

Режиссер-ассистент — Т. Белодворец.

Художники: В. Кривошеина и Е. Кова-
ленко.

Музыка А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛ- НИТЕЛИ:

Семен Михайлович Тузов, фотограф из
Васильсурска—А. Крамов, нар. арт. Союза
ССР; А. Волин. Валя, его дочь—К. Гайжев-
ская, Т. Семичева. Павел Петрович Лыжиков,
капитан парохода «Тургенев» — Л. Молда-
ванов, Б. Тоценко. Евлампий Фомич Фокин,
шеф-повар ресторана «Тургенев»—Э. Коло-
мийский, П. Пружанский. Джемс Уорфилд,
атташе американского посольства в Мо-
скве — В. Венцовский. Сенди Голланд,
американский журналист — В. Лизогуб,
В. Цветков. Билл, американец, турист —
Д. Васильчиков, засл. арт. УССР; И. Маль-
вин. Мери Джибсон, переводчица посоль-
ства — А. Москаленко, Р. Семашко.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
невич, А. Голембо.

Нар. артист УССР В. Аристов в роли Павла Александровича Каштанова и
артист Я. Азимов в роли корреспондента («Особняк в переулке»).

Фото А. Майденберга.

24, 30 (днем) октябрю

По роману Л. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А Крамова.

Режиссер—В. Лизогуб.

Художник—М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Шаца.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР. Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня Вронская—С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—В. Северов, засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—А. Котляров, И. Любич, засл. арт. УССР. Варя Вронская, его жена—Н. Белецкая. Бетси Тверская—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—Я. Азимов. Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Тушкевич—Р. Брилинг, М. Таранов. Дипломат—Д. Васильчиков, засл. арт. УССР; В. Шаповалов. Княгиня Мягкая—Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Серпуховский—С. Лерман. Жена посланника—О. Зубова. Приятельница Анны—Р. Семашко. Гостья Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков. Его высочество—А. Котляров, Т. Прево. Генерал—П. Осокин, засл. арт. УССР; Т. Прево. Корд, жокей—В. Кропотков, В. Лизогуб. Доктор—Г. Столкин. Акушерка—К. Туберозова. Картасов—Э. Коломийский. Картасова—В. Астахова. Княжна Варвара—А. Москаленко. Капитоныч—Н. Здановский, П. Пружанский. Молодой лакей у Каренина—В. Негребо. Корней—С. Лерман, И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Кармердинер Вронского—Б. Табаровский. Аниушка—К. Борискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль—Я. Анто-
невич.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

21, 23 (ранок) жовтня

А. Лепін,

засл. діяч мистецтв Латв. РСР.

КРАЩИЙ ДЕНЬ ЇЇ ЖИТТЯ

Музична комедія на 3 дії, 4 картини

Текст А. Гендельштейна і І. Петрова

Переклад В. Сокола

Постава М. Аваха.

Диригенти—М. Хайкін, Ю. Чернін.

Художник—С. Йоффе.

Балетмейстер—В. Нікітін.

Режисер—М. Іванов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віктор Білоненко—Г. Охріменко. Олена Павлова—К. Великосельська, А. Лундишева. Сергій Іванович Павлов—Д. Волков. Віра Олександрівна Павлова—А. Алмазова. Льоня Глазкін—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Зіночка Рощина—З. Мізіненко. Страусов—М. Іванов. Страусова—Н. Попова, Л. Романенко. Нікопор—К. Пердерніков. Федосей—І. Білошенко. Гасан—І. Бурменко. Жора—М. Мармур. Петя—М. Гавриленко. Вася—А. Зуб, Г. Рибалкін. Шофер—О. Бондаренко. Маруся—А. Коваленко. Галя—Л. Міцнер. Наташа—А. Лазуренко. Касирка—М. Вербицька. Студенти—І. Горох, С. Киричек, З. Рухманов. Малов—Є. Грицюк. Власова—Ф. Пергамент, Н. Чистякова.

БАЛЕТ:

1. Матроський танок.

2. Волзька лірика.

3. Руська пляска.

Виконують солісти балету: О. Борисова, Л. Кованець, В. Ліснівська, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Р. Нікітіна, В. Балацький, А. Венгеров, Е. Коновальченко, В. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу веде Н. Боровкова.

22, 25, 30 (ранок) жовтня

Лауреат Сталінської премії

І. Лукомський.

Лауреат Сталінської премії

Б. Мокроусов.

РОЗА ВІТРІВ

Постава І. Радомиського.

Художник С. Йоффе.

Балетмейстер В. Нікітін.

Диригент М. Хайкін.

Хормейстер Е. Черняк.

Концертмейстери: Е. Каменецька, П. Кулісіч.

Режисер-лаборант Н. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Панавін—О. Бабаков, Г. Охріменко, Л. Уманець. Катаріна—Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Платон Посашков—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Данило Кокарев—О. Івашутич, нар. арт. УзРСР; М. Мармур. Марфа Петрівна—А. Алмазова, А. Коваленко. Ліза—Н. Аннікова, З. Мізіненко. Тарас Тетрюмов—Д. Волков. Гаврило Ланской—А. Аркін, О. Федосов. Мирон Ахраров—І. Бурменко, М. Гавриленко. Мірза Аббас—І. Білошенко, О. Райданов. Юсуф-паша—М. Мармур. Смайсл—М. Гавриленко, І. Бурменко. О'Перрі—Е. Грицюк, О. Ткаченко. Грек-зброяр—С. Бондаренко.

БАЛЕТ:

1. Танець невільниць. 2. Іспанський танець. 3. Весільний танець. Виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, Б. Хільченко та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо, Н. Боровкова.

23. (ввечері) жовтня

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії.

Текст — Феона, Тимофеева.

Виставу поновив режисер Микола Іванов.

Диригент — М. Хайкін.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі — К. Великосельська. Джім — О. Бабаков, Д. Волков, К. Передерніков. Жанна — З. Мізіненко. Ванда — Л. Романенко. Герман — Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Малон — М. Іванов, О. Райданов. Авлей—І. Білошенко, Д. Волков, К. Передерніков. Еміль — А. Аркін. Етель—А. Алмазова. Чорний Орел—С. Бондаренко.

Танці виконують солісти балету: В. Балацький, О. Борисова, А. Венгров, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Ліснівська, Р. Нікітіна, А. Хільченко та весь склад балету.

Виставу веде помреж. Н. Арбо.

26 жовтня

І. Дунаєвський, лауреат Сталінської премії.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії.

Текст — Крахт, Тіпот і Вінніков. Переклад І. Муратова.

Постава М. Аваха.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Режисер — Микола Іванов.

Режисер-лаборант — Н. Боровкова.

Оформлення головного художника Н. Соболя.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—А. Алмазова, Н. Попова. Стеля, її дочка—К. Великосельська, А. Лундишева, Р. Уманська; засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—Н. Ан-

нікова, Л. Котляренко. Монна — А. Коза-
ленко, М. Вербицька; Берта — Н. Чистяко-
ва. Регіна де сан Клу, наречена Міккі —
З. Мізіненко, Л. Романенко. Матроси: Ян-
ко — Г. Охрименко; Пилип — Д. Понома-
ренко, засл. арт. УзРСР. Хома — Микола
Іванов, О. Івашутич, народ. арт. УзРСР.
Цезар Галль, старий актор — Д. Волков,
К. Передерніков. Хазяїн таверни — О. Іва-
шутич, народ. арт. УзРСР; С. Грицюк.
Георг Стан, управитель пароплавної компа-
нії — І. Білошенко, О. Райданов. Міккі, його
племінник — К. Райданов, А. Аркін. Пан
Честерфілд, «приватна особа» — І. Бур-
менко. Одноокий, поліцейський агент —
М. Гавриленко, М. Мармур. Комісар полі-
ції — М. Гавриленко.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисової,
Л. Кабанець, В. Ліснівської, Л. Лебеденко,
А. Лашкевич, А. Венгерова, В. Балицького,
Б. Хільченко та всього ансамблю балету.

Виставу ведуть Н. Арбо та Н. Боровкова.

27, 28, 29, 30 жовтня

В. Геркен.

Ф. Зуппе.

В. Шершеневич.

ПРЕМ'ЄРА

БОКАЧЧІО

Комічна опера на 3 дії.

Переклад В. Сокола.

Постанова — нар. арт. УзРСР О. Івашутича.

Диригенти — засл. арт. УРСР С. Соля-
щанський, Ю. Чернін.

Художник — Н. Соболев.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Хормейстер — Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Боккаччо — Л. Уманець. П'єтро — К. Рай-
данов. Скальца — М. Мармур. Беатріче —
В. Мудрова. Лотарінгі — К. Передерніков.
Ізабелла — Н. Попова, Л. Романенко. Лам-
бертуччо — О. Райданов. Перонелла — А. Ал-
мазова. Фіаметта — Р. Уманська, засл. арт.
УзРСР. Леонетто — О. Федосов. Мажордо-
мо — М. Гавриленко. Букініст — І. Бурмен-
ко. Фреско — В. Рухманов. Чекко — Е. Гри-
цюк. Філіппа — Л. Котляренко.

БАЛЕТ:

Лізабетт — О. Борисова, О. Ліснівська,
Р. Нікітіна. Її батько — Е. Коновальчик. Її
мати — Т. Шеванова. Петруччо — В. Бала-
цький, А. Венгеров. Сільвіо — Б. Хільченко.
Ігуменья — О. Борисова. Інквизитор — О. Тка-
ченко.

Тарантелла: виконують: Б. Балацький,
О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець,
А. Лашкевич, В. Ліснівська, В. Хільченко
та весь склад балету.

Виставу веде Н. Боровкова.

В. о. відповідального редактора Юр. ШОВКОПЛЯС.
Видає Харківське відділення „Українського театрального товариства“

Ціна 2 крб.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

НАЙБЛИЖЧА ПРЕМ'ЄРА

Лістов

Гальперін

МРІЙНИКИ

Переклад І. МУРАТОВА

Постава І. Радомиського

Диригент — засл. арт. УРСР

С. Солящанський

Художник — С. Йоффе

Балетмейстер — В. Нікітін